

Univerzalno bratstvo 4. - Put ka bratstvu je dijalog

Šta znači voditi dijalog? upitao je Kjaru Lubih jedan novinar, tokom njenog putovanja u Indiju. Na šta je ona odgovorila:

„Voditi dijalog znači pre svega biti na istom nivou i da ne zamišljati sebe drugačijim od drugih. Dijalog možete voditi sa bilo kim, čak i najmanjim, najžalosnijim. Dijalog takođe znači potpuno otvaranje i slušanje onoga što je na srcu druge osobe. To znači da ostavljamo po strani sve svoje misli, emocije i sve do čega držimo. Ostavljamo sve po strani kako bismo „ušli” u drugog. Kasnije, naravno, i mi tražimo od drugoga da sasluša nas. Na taj način se mogu sagledati zajednički elementi o kojima možemo da vodimo dijalog i da se dogovorimo da ih zajedno proživimo. Kroz ovaj dijalog ostvaruje se univerzalno bratstvo ka kome stremimo. Zajednički imenitelj možemo pronaći čak i sa ljudima koji su nam najudaljeniji.

(...) Svuda je potrebno voleti, zbog čega govorimo o „umetnosti ljubavi“, ukorenjenoj u Jevanđelju. Jevanđelje traži od nas da volimo ne samo svoje rođake i prijatelje, nego svakoga: moramo voleti i crne, i bele, i žute, i Amerikance, i Indijance, i Italijane... Moramo voleti svakoga! Moramo prvi da volimo, jer ako ne preuzmemo inicijativu, ne možemo da čekamo da neko drugi napravi prvi korak. Zato moramo početi. I moramo voleti svakoga, jer Jevanđelje kaže da Otac daje svoje Sunce da izlazi i dobrima i zlima, daje kišu i pravednima i grešnicima: ne razlikuje nikoga. Prvi moramo da volimo, jer je Isus Hrist umro za nas dok smo još bili grešnici. Sasvim je izvesno da nismo mi prvi voleli. Potom, potrebna je ljubav koja voli drugoga kao samog sebe, „samog sebe“ – bukvalno. Osim toga, u drugome moramo videti Hrista, jer će nam na kraju našeg života, na poslednjem ispitu, reći: „Bio sam gladan, bio sam žedan. I dali ste mi da pijem“. Bio je tu u svakom bližnjem. Konačno, moramo voleti konkretno, moramo postati jedno sa drugom osobom: patiti sa paćenikom, radovati se sa radosnim... Moramo živeti ovu umetnost ljubavi, gde god da smo, to je ključ uspeha i u svakodnevnom životu."

Bratstvo među narodima

„Hrišćanski narodi ili njihovi predstavnici trebali bi da budu u stanju da žrtvuju svoje kolektivno ja. To je cena koju moramo platiti. Takođe, ništa manje se ne traži ni od svih nas, kako bi se naše duše stopile u jedinstvu. Živimo u vremenima kada svi narodi treba da izađu van svojih granica i da gledaju dalje. Došao je trenutak kada moramo da volimo tuđu zemlju koliko i svoju. Našim očima potrebna je nova jasnoća. Da bismo bili hrišćani, nije dovoljno biti odvojen od sebe. Naše doba zahteva više od Hristovih sledbenika: ono zahteva novu društvenu svest, kojom ne samo da gradimo svoju zemlju po zakonima Hristovom, već pomažemo i tuđim zemljama da procvetaju. Univerzalnost crkve manifestuje se i kroz ovu nadnaravnu viziju, kojom Otac nebeski vidi svet, toliko različit od našeg. Stvarnost Hristovog mističnog tela treba da živimo tako izvorsno da možemo da ga predstavimo i kao društveno mistično telo."

(Kjara Lubih: Kraljica sveta; odlomak)